

naukovo-metodychnoi konferentsii. Makarenko L.L., Sevastiuk M.S., Symonenko O.P. (Eds.) Kyiv: NPU imeni M.P.Drahomanova. (p. 3 – 7) [in Ukrainian]

11. Sotsiologicheskiiy entsiklopedicheskiy slovar. Na russkom, angliyskom, nemetskom, frantsuzskom i cheshskom yazykakh (1998) [Sociological encyclopedic dictionary. In Russian, English, German, French and Czech] G.V. Osipova (Eds.) Moskva : Izdat. gruppy INFRA; NORMA (p.106.) [in Russia]

12. Stepko M.F. (2004) Bolonskyi protses i navchannia vprodovzh zhyttia [Bologna process and lifelong learning] Kharkiv, MON Ukr. NTU «KhPI», (111p.) [in Ukrainian]

13. Khutorskoy A.V. (2003) Klyuchevye kompetentsii kak komponent lichnostno-orientirovannoy paradigmy obrazovaniya [Key Competencies as a Component of the Personality-Oriented Education Paradigm] Narodnoe obrazovanie. №2. (pp.58-64.) [in Russia]

Отримано редакцією 31.05.2017 р.

УДК 373.2.091.(477)«19»(045)

Юлія Володимирівна Сирова,

здобувач кафедри креативної педагогіки
та інтелектуальної власності

Української інженерно-педагогічної академії,
e-mail: yuliya_syrovaya@ukr.net

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ У 50-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ

У статті охарактеризовано сутність організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах у 50-х роках ХХ століття. З'ясовано, що теоретичні пошуки науковців у означений період стосувались здебільшого питань удосконалення методичної роботи завідувачів дошкільних установ, пошуку доцільних форм та методів роботи із завідувачами. Виявлено, що в досліджуваній період існували різноманітні форми організації методичної роботи як на державному, обласному та районному рівнях (конференції, семінари-практикуми, курси підвищення кваліфікації, куцові з'їзди, шефство тощо), так і на рівні кожного дитячого садочка (педагогічні наради, відкриті заняття тощо).

Ключові слова: дошкільна освіта, методична робота, принципи, форми, методи.

Постановка проблеми. Динамічні зміни, що відбуваються в суспільстві, зумовлюють реформування системи освіти в Україні. Потреба в розвитку дошкільної ланки освіти в Україні спричиняє актуальність і доцільність розроблення теоретичних засад і практичних аспектів організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах. Важливим у цьому контексті є поєднання інновацій та історії педагогічної думки. Саме тому є актуальним є історіографічний аналіз дослідження, який дає можливість представити розвиток педагогічної думки в цілому, зрозуміти сутність, специфіку та динаміку педагогічних подій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У межах нашого дослідження важливим є аналіз робіт учених, де розкрито окремі аспекти методичної роботи в закладах освіти (К. Біла, А. Богуш, В. Вакуленко, Ю. Гудкова, П. Євтухова, В. Лукоцова, К. Крутій, І. Кінчи, Л. Поздняк, Ю. Пясецька, Н. Сополева, Ю. Соболева, З. Скоробогатова, А. Усова та ін.).

Проте проведений історико-педагогічний аналіз наукових робіт показав, що окреслене питання знайшло часткове відображення в сучасному історичному та історико-педагогічному науковому пошуку.

Мета статті – обґрунтувати змістову сутність організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах у 50-х роках ХХ століття.

Виклад основного матеріалу. Аналіз психолого-педагогічних джерел свідчить про те, що в післявоєнний період керівництво країни, науковці та педагоги приділяли багато уваги

теоретичним питанням організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах.

У повоєнні роки було проведено роботу над змістом дошкільного виховання і створено програмно-методичні документи. У 50-х роках ХХ ст. було впроваджено уніфікування програмних і навчально-методичних матеріалів. Документи загальнодержавного рівня були обов'язковими для всіх союзних республік, зокрема для України. Республіканські науково-методичні органи лише вносили регіональні зміни, що, як правило, були незначними.

З'ясовано, що в цей період робота в галузі дошкільної педагогіки розвивалася в науково-дослідних інститутах, на кафедрах педагогічних інститутів. А. Усовою спільно з співробітниками була розроблена система дидактики дитячого садка (1944–1953 pp.): виділена програма і методика навчання дошкільнят, а згодом здійснено введення систематичного навчання в дитячому садку.

У ході науково-педагогічного пошуку встановлено, що в означений період розвитку організаційно-педагогічних засад методичної роботи в дошкільних навчальних закладах України увага педагогів приділялась теоретичному обґрунтуванню необхідності систематичної організації методичної роботи, розробленню форм та методів роботи як в окремих навчальних закладах, так і в межах району та області. Науковці того часу значну увагу приділяли теоретичному обґрунтуванню необхідності практичної підготовки завідувачів дошкільних навчальних закладів. У своїх теоретичних працях педагоги зазначеного етапу наполягали на необхідності обміну досвідом між вихователями та керівниками дошкільних установ, на встановленні тісної співпраці з метою вдосконалення методичної бази кожного дитячого садка.

У педагогічній літературі досліджуваного етапу [1, с. 18–24; 2, с. 26–28] обґрунтовують основні принципи організації методичної роботи в дитячому садку: взаємозв'язок усіх аспектів педагогічного процесу; зв'язок методичної, політичної та ідейної роботи з вихователями; систематичності організації методичної роботи; урахування теоретичної підготовки та рівня освіти педагогічних працівників; взаємозв'язок методичної роботи та матеріального обладнання дошкільного навчального закладу.

Варто зазначити, що у визначений період було проаналізовано роль завідувача в організації методичної роботи в дитячому садку. Так, визначено, що завідувач дитячого садка очолює виховну і навчальну роботу, безпосередньо керує адміністративно-господарськими і фінансовими справами, методичною роботою, діяльністю батьківського комітету, роботою медичного персоналу. Вона ж складає і вносить на розгляд педагогічної наради річний план роботи дитячого садка та річний звіт [1, с. 18–24].

Ю. Пясецька розглядала роль завідувачів у питаннях правильної організації методичної роботи в дитячому садку. Так, вона зауважувала, що важливою умовою підвищення якості виховної роботи в дитячому садку є правильне керівництво цією роботою з боку завідувача. Завідувач дитячого садка повинен забезпечувати високий рівень виховної роботи, постійно дбати про вдосконалення педагогічної майстерності вихователів. Однією з важливих форм керівництва виховною роботою є педагогічні наради. Педагогічні наради забезпечують зростання педагогічної майстерності працівників дитячого садка, вони є школою підвищення кваліфікації дошкільних працівників і ефективним засобом поліпшення якості виховної роботи.

Дослідниця зауважувала, що ефективність методичної роботи залежить від правильної організації та проведення педагогічних нарад. З метою підвищення ефективності їх проведення Ю. Пясецька радить планувати роботу педагогічних нарад на рік і під час складання річного плану врахувати ті актуальні питання, які виникають у результаті аналізу роботи за попередній рік, зміни, що відбулися в колективі дитячого садка, те нове, що опубліковано в педагогічній літературі, урахувати нові педагогічні вказівки і розпорядження [2, с. 26–28].

І. Кінчи зазначає, що однією з важливих форм методичного керівництва дитячими садками є організація роботи методичних об'єднань. Саме вони дають найбільші можливості для широкого обміну думками, для обміну кращим досвідом. Але методичні об'єднання сприяють поліпшенню роботи в дитячих садках лише за умови достатньої активності їх

учасників. Методичні об'єднання повинні стати дійовим центром, що живив би методичну думку, сприяв зростанню творчої активності вихователів та завідувачів дитячих садків [3, с. 26–28].

Варто зазначити, що керівництво держави на першому етапі активно займалось інспектуванням дитячих садків, розглядало питання щодо вдосконалення методичної роботи в них. Так, зазначалось, що в практиці роботи багатьох дитячих дошкільних установ мають місце істотні недоліки, які заважають успішному розв'язанню завдань виховання дітей, а саме в окремих дитячих садках склалися неправильні методи роботи, зокрема щодо керівництва виховним процесом [4, с. 1–5].

Установлено, що в теоретичній базі того часу важливу роль у зміцненні принципів керівництва надавали педагогічним і виробничим нарадам у дитячих садках, роботі методичних об'єднань, педагогічним читанням.

Проведений історико-педагогічний пошук показав, що теоретичні надбання та особливості практичного втілення педагогічної теорії систематично обговорювались на конференціях «Педагогічні читання», які були започатковані в даний період та стали традиційними.

Установлено, що проведення таких конференцій можна розділити на два послідовні етапи:

✓ Перший етап: виявлення кращого досвіду під час спостереження роботи вихователя або вивчення його педагогічної документації; аналіз зібраного матеріалу вихователя, оцінювання його досвіду; пропозиція узагальнити досвід; допомога вихователю в процесі узагальнення свого досвіду (добір педагогічних фактів, перевірка висновків тощо).

✓ Другий етап: рекомендація тематики для поглибленої роботи і бібліографії; рекомендація орієнтовного плану розроблення певної теми; методичні вказівки щодо збирання та узагальнення досвіду; спеціальна тематична консультація для вихователів; організація перевірки здобутих даних; рецензування матеріалів досвіду; редакція закінченої доповіді (статті чи іншого матеріалу) [5, с. 17–22].

Установлено, що тематика конференцій здебільшого була пов'язана з тими питаннями, які стояли на порядку денному обласних нарад дошкільних працівників. Під час роботи конференції працювали спеціальні виставки, присвячені досвіду методичної роботи в різних дитячих садках. Наприклад, на виставках були представлені макети групових кімнат, де показано найкраще розташування меблів, іграшок та іншого обладнання, фото комплектів іграшок для різних вікових груп та їх розташування і зберігання в груповій кімнаті та на ділянці, зразки різноманітних комплектів для творчих ігор, виготовлених вихователями. Таким чином, теоретичні питання, що обговорювались у рамках роботи конференції, активно поєднувались з обміном практичного досвіду діяльності [5, с. 17–22].

У ході науково-педагогічного пошуку встановлено, що у зв'язку зі зростанням кількості дитячих навчальних закладів, зі збільшенням кількості вихованців у них у період 1950-х рр. постала потреба в збільшенні педагогічного персоналу, а також в удосконаленні їхньої підготовки. Установлено, що на 1951 рік у дитячих садках України працювала 11 тисяч вихователів та завідувачів, серед них з вищою та середньою освітою 9,5 тисяч; заочно навчалось понад тисячу працівників. Підготовка здійснювалась у педагогічних училищах та педагогічних інститутах.

У ході роботи над дослідженням виявлено, що вищі педагогічні навчальні заклади, відділи народної освіти, інститути вдосконалення вчителів відіграли значну роль у становленні організаційно-педагогічних засад методичної роботи. Так, особлива увага відділів народної освіти в ці роки була приділена підвищенню ділового рівня та педагогічної майстерності працівників дошкільних закладів. Підвищення кваліфікації відбувалось через методичні об'єднання, семінари, курси, науково-практичні конференції. Центром організації методичної роботи, а також вивчення, узагальнення і поширення передового досвіду були кабінети дошкільного виховання інститутів удосконалення вчителів. Особливо позитивно відзначалась

у той час робота кабінетів Харківської, Сталінської, Київської, Львівської областей та м. Києва [6, с. 24–31].

Варто зазначити, що на досліджуваному етапі щороку на час масових сільськогосподарських робіт організувалась широка сітка сезонних колгоспних дошкільних майданчиків, дитячих ясел. До роботи у таких дошкільних закладах залучались жінки, які мали здібності до роботи з дітьми, любили дітей. Але ці жінки не мали педагогічної освіти та досвіду роботи в дошкільних навчальних закладах, тому обласні та районні управління освітою, а також керівники таких дитячих майданчиків організували спеціальні форми методичної роботи з працівниками. Методична робота з майбутніми вихователями починалась завчасно. Так, установлено, що відділи народної освіти організували підготовку колгоспниць на семінарах, курсах. Установлено, що на таких підготовчих курсах та семінарах особливу увагу приділено вивченню основ дошкільної педагогіки та дитячої психології. Майбутні виховательки дитячих майданчиків вивчали також методiku проведення ігор, розвивальних занять, виробляли практичні навички організації дитячих виховних заходів [6, с. 24–31].

Також вартою уваги є така форма організації методичної роботи в сільських дошкільних закладах, як шефство. Шефство практикувалось переважно для сільських дитячих садочків, а також для сезонних колгоспних дошкільних майданчиків. Вихователі-шефи надавали своїм підшефним консультації щодо правильної організації методичної роботи, складання режиму дня та планів роботи, методики проведення ігор з дітьми, бесід на різні теми. Особливу увагу приділяли практичному навчанню вихователів виготовлення іграшок з дітьми, проведення навчальних занять з художньої праці. Вихователі колгоспних дитячих майданчиків відвідували педагогічні та методичні наради в шефському дитячому садку, що сприяло поліпшенню виховної роботи колгоспного майданчика [6, с. 24–31].

Варто зауважити, що в означений період особлива увага керівництва народною освітою приділялась методичній підготовці завідувачів дитячих дошкільних установ. Адже аналіз історико-педагогічної літератури [6, с. 24–31; 7, с. 38–42] показав, що на даний період рівень методичної підготовки завідувачів дитячими дошкільними навчальними закладами був досить низьким.

Аналіз досліджень і публікацій довів, що з метою покращення ефективності роботи завідувачів організували методичні семінари-практикуми. Установлено, що ця форма роботи для завідувачів сприяла міцнішому оволодінню вмінням критично оцінювати роботу, розширенню кругозору учасників, зростанню педагогічної кваліфікації, розвитку вмінь спрямовувати роботу вихователя, умінь правильно керувати виховною роботою в дитячому садку. Семінари проводились щомісяця і були присвячені різним питанням організації методичної роботи в дитячих садках. З'ясовано, що кожний семінар охоплював три частини: теоретичну (лекція, доповідь), практичну (взаємовідвідування дитячих садків) і звітну, чи завершальну [7, с. 38–42].

Дослідження показало, що на початку першого етапу відбувався активний педагогічний пошук щодо теоретичного обґрунтування тематики семінарів. Це відобразилось у тематиці самих семінарів. Так, на початку досліджуваного етапу теми семінарів були занадто широкими, що призводило до низької ефективності їх роботи. Зокрема, методичні семінари-практикуми для завідувачів проводились на такі теми: «Керівництво завідувача виховної роботи в дитячому садку», «Виконання програми ознайомлення з навколишнім світом», «Виконання програми фізичного виховання», «Моральне виховання» та інші. У середині першого етапу методисти-практики дійшли висновку, що семінари-практикуми повинні мати більш ефективну організацію, нести практичну спрямованість в організації методичної роботи в дитячих садках, що привело до звуження тематики, наприклад: «Методика проведення обов'язкових занять в середній групі», «Навчання дітей рідній мові на обов'язкових заняттях», «Керівництво вихователя творчою грою дітей у старшій групі», «Організація загартовування дитячого організму» тощо [7, с. 38–42].

У ході наукового пошуку встановлено, що подібні семінари-практикуми могли бути реалізовані лише у великих містах, де кількість дитячих садків була більшою. Натомість у сільській місцевості, де дитячих садків було мало, проведення семінарів-практикумів було недоцільним. У пошуках оптимальних рішень для організації систематичної методичної роботи в районних центрах проводились так звані «кущові» міжрайонні об'єднання. Система кущової роботи передбачала відкриття в найбільших містах спеціальних центрів з організації методичної роботи із керівниками та вихователями дитячих садків. Кущові методичні центри організовували міжрайонні методичні об'єднання щокварталу, для проведення засідань запрошували найбільш досвідчених завідувачів дитячих садків з усієї області, а також кращих музичних керівників [8, с. 46–49].

Установлено, що робота методичних об'єднань передбачала декілька частин. Так, спочатку учасники ознайолювалися з теоретичним підґрунтям тематики кущового об'єднання, потім для них проводили майстер-класи з художньої праці, практичні музичні заняття, відвідування відкритих занять у дитячих садках [8, с. 46–49].

Аналіз діяльності обласних відділів народної освіти (Київський, Сталінський, Одеський, Харківський та ін.) показав, що в рамках підвищення ефективності методичної роботи регулярно проводились заходи з метою підвищення педагогічної кваліфікації дошкільних працівників. Така робота в 1950-х рр. здійснювалась постійно, оперуючи, головним чином, такими формами, як курси, семінари, семінари-практикуми. Установлено, що також використовували й інші засоби поширення педагогічних знань: обмін досвідом з окремих найактуальніших розділів роботи, лекції, бесіди, виставки тощо.

З'ясовано, що місячні курси підвищення кваліфікації вихователів та завідувачів дитячих садків проводили щороку, для того щоб поступово охопити ними більшість педагогічних працівників дошкільних установ. Так, у 1955 році на місячних курсах у квітні навчалися працівники дитячих садків, а у вересні – учителі, які були призначені відділами народної освіти на роботу в дитячі садки [9, с. 5–8].

Курси працювали за програмами та навчальним планом, затвердженими Міністерством освіти УРСР. Іноді до навчального плану вносили додаткові питання. До цього спонукав стан роботи в дитячих садках, складність у розв'язанні тих чи інших питань вихователями чи завідувачами. Досвід проведення курсів підвищення кваліфікації показав позитивні результати, причому не лише на практиці слухачів курсів, але й інших вихователів, яким вони передавали засвоєні на курсах знання, а також свій новий досвід.

Зауважимо, щомісячні курси були цінним засобом підвищення кваліфікації дошкільних працівників і засобом підвищення якості методичної роботи в дитячих садках. Але курсами було за рік охоплено незначну кількість працівників, що було суттєвим недоліком.

Установлено, що в цей період роботою дитячих садків керували позаштатні інспектори і позаштатні методисти з дошкільного виховання, призначені з числа вихователів і завідувачів дитячих садків. На початку кожного навчального року позаштатні методисти, вони ж керівники методичних об'єднань, разом з інспектором складали план роботи методичних об'єднань, вихователів усіх вікових груп і план методичної роботи із завідувачами дитячих садків. Ці плани перевіряло і затверджувало міськвно, яке надалі й контролювало їх виконання [10, с. 29–31].

Методичну роботу позаштатні методисти будували так, щоб допомогти вихователям оволодіти методикою навчання дітей на заняттях, методикою керівництва іграми, виховання дітей та практичними навичками, необхідними в роботі з дітьми.

Знаючи стан роботи в дитячих садках міста, урахуваючи труднощі, які зазнають вихователі, методисти намічали тематику методичних об'єднань, семінарів, практикумів та інших заходів. У роботі з завідувачами дитячих садків одним із першочергових завдань було оволодіння ними методикою аналізу занять, що пов'язано з розумінням загальних завдань у навчанні, знанням методики.

Установлено, що велику роль в активізації вихователів першого етапу відіграли

відкриті заняття. У річному плані всіх дитячих садків було передбачено, щоб упродовж року кожний вихователь провів одне-два відкриті заняття. Обговорюючи проведені відкриті заняття, вихователі вчилися аналізувати їх, оцінювати свою роботу та роботу колег.

Зазначимо, що в досліджуваній період до відкритих занять вихователі готувалися заздалегідь. Вихователі, які спостерігали заняття, робили відповідні зауваження у своїх нотатниках і брали активну участь в обговоренні, вчилися аналізувати роботу, бачити переваги і недоліки, пояснювати їх причини. Варто зауважити, що тематика відкритих занять тісно пов'язувались із питаннями, які обговорювались на педагогічних нарадах [11, с. 16–19].

Таким чином, відкриті заняття, їх обговорення і висновки у вигляді завдань на майбутнє для всього колективу були дійовим засобом методичної допомоги вихователям. Поступово вихователі оволодівали методикою роботи в усіх розділах.

Висновки і перспективи подальшого розвитку дослідження. Таким чином, у ході наукового пошуку було встановлено, що в 50-ті роки теоретичні пошуки науковців стосувались здебільшого питань удосконалення методичної роботи завідувачів дошкільних установ, пошуку доцільних форм та методів роботи із завідувачами. Разом з тим вивчення досвіду роботи дошкільних установ переконало, що в досліджуваній період існували різноманітні форми організації методичної роботи як на державному, обласному та районному рівнях (конференції, семінари-практикуми, курси підвищення кваліфікації, кушові з'їзди, шефство тощо), так і на рівні кожного дитячого садочка (педагогічні наради, відкриті заняття тощо).

Здійснений у статті історіографічний аналіз досліджуваної проблеми дозволяє узагальнити досвід минулих років для подальшого розвитку організації методичної роботи в сучасних дошкільних навчальних закладах України.

Список використаних джерел та літератури

1. Завідуюча-керівник і організатор всієї роботи дитячого садка // Дошкільне виховання. – 1956. – № 12. – С. 18–24.
2. Пясецька Ю. Й. Педагогічні наради в дитячому садку / Ю. Й. Пясецька // Дошкільне виховання. – 1952. – № 9. – С. 26–28.
3. Кінчі І. Я. Методичні об'єднання дошкільних працівників у м. Жданові / І. Я. Кінчі // Дошкільне виховання. – 1952. – № 9. – С. 26–28.
4. Зміцнювати трудову дисципліну, неухильно розвивати принципи колективного керівництва // Дошкільне виховання. – 1956. – № 10. – С. 1–5.
5. Сополєва Н. Вивчення, узагальнення і поширення педагогічного досвіду дитячих садків / Н. Сополєва // Дошкільне виховання. – 1957. – № 12. – С. 17–22.
6. Переврзева Н. Ю. Піднесімо якість роботи дошкільних установ УРСР / Н. Ю. Переврзева // Дошкільне виховання. – 1951. – № 1. – С. 24–31.
7. Соболева Ю. О. Семінари-практикуми для завідуючих дитячими садками / Ю. О. Соболева // Дошкільне виховання. – 1951. – № 4. – С. 38–42.
8. Скоробогатова З. М. Досвід проведення кушових міжрайонних методичних об'єднань / З. М. Скоробогатова // Дошкільне виховання. – 1952. – № 6 – С. 46–49.
9. Євтухов Г. Підвищувати педагогічну кваліфікацію працівників дитячих садків / Г. Євтухов // Дошкільне виховання. – 1956. – № 11. – С. 5–8.
10. Гудкова Ю. З досвіду методичної роботи / Ю. Гудкова // Дошкільне виховання. – 1957. – № 5. – С. 29–31.
11. Лукичова В. Керівництво педагогічним колективом у дитячому садку / В. Лукичова // Дошкільне виховання. – 1956. – № 6. – С. 16–19.

Юлія Владимировна Сырова,
соискатель кафедры креативной педагогики
и интеллектуальной собственности
Украинской инженерно-педагогической академии,
e-mail: yuliya_syrovaya@ukr.net

ОПЫТ ОРГАНИЗАЦИИ МЕТОДИЧЕСКОЙ РАБОТЫ В ДОШКОЛЬНЫХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ В 50-Х ГОДАХ XX СТОЛЕТИЯ

В статье охарактеризована сущность организации методической работы в дошкольных учебных заведениях в 50-х годах XX столетия. Выяснено, что теоретические поиски ученых в обозначенный период касались в основном вопросов совершенствования методической работы заведующих дошкольными учреждениями, поиска целесообразных форм и методов работы с заведующими. Выявлено, что в исследуемый период существовали различные формы организации методической работы как на государственном, областном и районном уровнях (конференции, семинары-практикумы, курсы повышения квалификации, кустовые съезды, шефство), так и на уровне каждого детского сада (педагогические совещания, открытые занятия и др.).

Ключевые слова: дошкольное образование, методическая работа, принципы, формы, методы.

Yuliya Syrova,
Competitor of the Department of Intellectual
Property and creative pedagogy,
Ukrainian Engineering and Pedagogical Academy,
e-mail: yuliya_syrovaya@ukr.net

EXPERIENCE OF METHODOLOGICAL WORK IN PRE-SCHOOLS IN THE 50-IES OF THE XX CENTURY

Introduction. *The dynamic changes, taking place in the society, cause the reformation of the education system in Ukraine. The need for the development of the preschool education level in Ukraine determines the relevance and feasibility of development of the theoretical principles and practical aspects of organization of methodical work in preschool educational institutions. The main aspect in this context is a union of innovation and history of the pedagogical thought. That is why the historiographical analysis of the research is currently important, it allows to figure out the development of the pedagogical thought and understand the nature, characteristics and dynamics of pedagogical events.*

Purpose. *To justify the semantic nature of organization of the methodical work in the preschool educational institutions during the 1950s.*

Methods. *Analysis of psychological and educational literature*

Results. *It was in studies revealing that during the 1950s the theoretical researches of the scientists concerned mainly improvement of the methodological work of heads of preschool institutions, and search of appropriate forms and methods of work with heads. However, studying the experience of work of the preschool institutions convinced that during the studied period there were various forms of organization of the methodical work both on the state, regional and district levels (conferences, workshops, qualification courses, courses, patronage, etc.) and on the level of each kindergarten (educational meetings, open classes, etc.).*

Originality. *The leading trends of development of organizational and pedagogical principles of the methodical work in the preschool educational institutions of Ukraine in the 1950s are formulated and determined based on the analysis of documentary sources and related scientific and educational literature for the first time.*

Conclusion. *The historiographical analysis of the studied problem, made in the article, allows*

to summarize the past experience for the further organization development of the methodological work in the modern preschool educational institutions of Ukraine

Key words: *Preschool education, methodical work, principles, forms, methods.*

References

1. Zaviduyucha kerivnyk i orhanizator vsiyei roboty dytyachoho sadka // Doshkil'ne vykhovannya. – 1956.– #12. – S. 18–24
2. Pyasets'ka Yu.Y. Pedahohichni narady v dytyachomu sadku / Yu.Y. Pyasets'ka // Doshkil'ne vykhovannya. – 1952. – #9. – S. 26–28
3. Kinchi I.Ya. Metodychni ob"yednannya doshkil'nykh pratsivnykiv u m Zhdanovi / I.Ya. Kinchy // Doshkil'ne vykhovannya. – 1952. #9. – S. 26–28
4. Zmitsnyuvaty trudovu dystsyplinu, neukhyl'no rozvyvaty pryntsypy kolektyvnoho kerivnytstva // Doshkil'ne vykhovannya. – 1956. – # 10. – S. 1–5
5. Sopolyeva N. Vyvchennya, uzahal'ennya i poshyrennya pedahohichnoho dosvidu dytyachykh sadkiv / N. Sopolyeva // Doshkil'ne vykhovannya. – 1957. # 12. – S. 17–22
6. Perevrzeva N.Yu. Pidnesimo yakist' roboty doshkil'nykh ustanov URSR / N.Yu. Perevrzeva // Doshkil'ne vykhovannya. – 1951. – #1. – S. 24–31
7. Sobolyeva Yu.O. Seminary-praktykumy dlya zaviduyuchykh dytyachymy sadkamy / Yu.O. Soboleva // Doshkil'ne vykhovannya.– 1951. – #4. – S. 38–42
8. Skorobohatova Z.M. Dosvid provedennya kushchovykh mizhrayonnykh metodychnykh ob"yednan' / Z.M. Skorobohatova // Doshkil'ne vykhovannya. – 1952. – #.6 – S. 46–49
9. Yevtukhov H. Pidvyshchuvaty pedahohichnu kvalifikatsiyu pratsivnykiv dytyachykh sadkiv / H. Yevtukhov // Doshkil'ne vykhovannya. 1956. – # 11. – S. 5–8
10. Hudkova Yu. Z dosvidu metodychnoyi roboty / Yu. Hudkova // Doshkil'ne vykhovannya. – 1957. – # 5. – S. 29–31
11. Lukychova V. Kerivnytstvo pedahohichnym kolektyvom u dytyachomu sadku / V. Lukycheva // Doshkil'ne vykhovannya. – 1956. – # 6. – S. 16–19.

Отримано редакцією 23.05.2017 р.